

Maria Yudina:

„Jméno jako předpoklad filozofie. Všelidské kořeny poznání v myšlení P. Florentského.“

Diplomová práce FF UK, Praha 2011, počítačový otisk 68 stran.

posudek vedoucího vypracoval: prof. ThDr. Jan B. Lášek

Předložená magisterská práce je zpracována velmi odpovědným způsobem. Nutno konstatovat, že o P. Florentském není k dispozici mnoho literatury, neboť svobodně bylo možno nad tímto tématem bádát až po roce 1988. Autorka přesto zná všechnu důležitou novou literaturu, která byla na toto téma napsána. Hlavním pramenem však jí byla díla P. A. Florentského, která vyšla v edici „Filozofické dědictví minulosti“ nedávno v Moskvě. Práce má dvě části. Jejím hlavním tématem je interpretace podstaty slova a jména v pracích P. A. Florentského. Úvodní kapitola se snaží popsat prameny filozofie jména, filozofii jména v Rusku a spory které byly v této souvislosti krátce před první světovou válkou na toto téma vedeny. Autorka dobře zařadila Florentského do proudu celého pokolení myslitelů začátku 20. století jako například Franka, Erna, Bulgakova, Loseva a dalších. Aniž bych měl nějaké podstatnější výhrady, přece se domnívám, že bylo možné ještě provést širší analýzu dějin ruské filozofie na konci 19. a na začátku 20. století. Vynikla by ještě více originalita Florentského. Pokud se jedná o životopis myslitele, byly uvedeny hlavní a podstatné údaje. Kandidátka také taxativně uvedla všechna díla, ve kterých Florentský teorii jména reflektuje. Hlavním přínosem jeho myšlení je, jak je správně v práci ukázáno, ukázat, že jazyk, slovo a jméno je spojen s celým systémem myšlení.

Florentský si byl stejně jako celá řada současníků vědom krize teologického a filozofického myšlení a nechtěl se zařadit mezi ruské hegeliany. Velký vliv měl na něho Sergej Michajlovič Solovjev. Autorka dobře vystihla, že Florentský chtěl spojit filozofické a teologické myšlení a pokusil se o holistický pohled. Florentského názory jsou uvedeny buď v sumářích, nebo je provedena analýza jeho původních textů. Ani k metodě ani k jejímu řemeslnému provedení nemám žádné podstatné výhrady. Je objektivní skutečností, že způsob tohoto myšlení byl velmi originální a neměl v té době obdoby. Bylo by však zajímavé vystopovat jak se Florentského myšlení odrazilo případně v díle pozdějších existencionalistů či biblických personalistů. Je podobnost čistě náhodná? Nebo tito západní myslitelé alespoň z části Florentského dílo znali?

V závěru práce se pokouší s velkým úspěchem autorka sumarizovat Florentského myšlenky a základní pojmy jeho teorie jména. Prokázala schopnost samostatně je reflektovat. Rád konstatuji také, že dobře výtěžila sekundární literaturu. Většinu soudobých autorů, které

cituje jsem znal osobně (Averincev, Asmus, Vereščagin, Meyendorf) a mohu říci, že k jejich hodnocení přistupuje rovněž naprosto objektivně.

Závěrečné hodnocení: Tato rozsahem nevelká práce je příkladem zdařile napsané diplomové práce. Důrazně bych autorce doporučoval, aby jí vydala v českém jazyce, neboť ve zdejším prostředí bude jistě přínosem a další inspirací ke studiu ruského myšlení první poloviny 20. století. Domnívám se, že si zcela zaslouží aby byla hodnocena známkou výborně.

V Praze dne 24. května 2011

prof. ThDr. Jan B. Lášek